

„Boerule, ȕisă, ascéptă afară
Ruda dumitale, alu dómnei vaci fiu“.

— „Cine? A mea rudă? Mergi de-lu dă pe scară.
N'amu astu-feliu de rude, și nici voiu să-lu sciū.“

(Gr. Alesandrescu).

Ce ne învêță acéstă fabulă?—

17. Calulu. Calulu este celu mai frumosu animalu, dacă e că-
utatu și bine îngrijitu. Caii suntu roibi, șargi, murgi, etc. Unu calu
frumosu și de soiū bunu, are corpulu rotundu, pèrulu linsu, piciórele
lungi, capulu rãdicatu, ochii mari și plini de viociune. Calulu, prin
instinctulu seu, póte fi învêțatu fòrte lesne, a trage trãsura și a
merge la cãlãrie. Caii selbatici vețuescu în țerele cãlduróse, pe
cãmpii nelocuite de ómeni. Acolo, ei trãescu în cete numeróse,
ca să se póta apèra de inamicii loru. Când vèdu că se apropie
vr'unu omu, tótă ceta stă și se uită la dènsulu. Unulu din ei,
care este mai mare și mai puternicu, înaintéază spre omu; se uită
cu mândrie, suflă din nãri, nechéză și apoi tótă ceta, începe a
fugi, împreună cu dènsulu. Caii selbatici, fiindu atacați de vr'unu
leu séu tigru, se așéază în cercu unulu lângă altulu, cu capulu în
lãuntru și cu piciórele dinapoi svirlindu, se apèrã de i-
namicu. Caii, în starea selbatică, se prindu cu arcanulu; se
légã de unu arbore și se ținu flãmândi una séu douë țile. In
timpulu acesta, primindu câte puçină mãncare din mâna omului,
ei se mai înblãndescu și potu fi învêțați fòrte lesne. Caii din
herghelie suntu spãrioși. Ei se prindu cu arcanulu, ca și cei sel-
batici. Calulu neînvețatu, lovesce cu copitele, când se apropie
cine-va pedinapoa lui; și de aceea, trebuie a ne feri. Calulu ne-
chéză, cându-i este fóme séu vede pe stãpãnulu seu. Când cere fènu,
bate cu copitele în pãmèntu; ér' când cere orđu séu ovèsu, dă
din capu. De asemine când aude ce-va, rãdicã amèndouë ure-
chile în susu și suflă din nãri; ér' când e ostenitu, ține amèn-
douë urechile plecate în josu.

Cine voesce a ave cai frumoși și buni, trebuie a-i alege să
fie de soiū bunu; și dupè aceea, a se îngriji de nutrimentu și graj-
diuri bune. Unii ómeni, dau la mânzi câte o cantitate de orđu
séu ovãsu; și cu acéstă cãutare, crescú caii cei mai buni. Rèu
facu ómenii aceia, cari dau tãrțe muete, la mânzii cei mici; căci
se îngrașã și se facu greoi și trãndavi.

Caii din Romãניה, erau mai de multu fòrte cãutați, — de germani
mai cu sémã,—pentru bunãtatea și iuțela loru la mersu; însă acum,